

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/1053/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122298412
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danica Horská
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122298412.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 92122 Piešťany, IČO: 36234176, zast. Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s. r. o., 1. mája 173/11, 91101 Trenčín, IČO: 47234679, proti povinnému: A. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. O. XX, XXXXX V. O. , o vymoženie: 566,63 Eur s prísł., v exekúcii vedenej u súdneho exekútora JUDr. Paula Miššíkovej, Pod Katrušou 13, 94905 Nitra, IČO: 45361959:, pod sp. zn. 400EX 413/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným dňa 21.04.2022 domáhal od povinného vymoženía 566,63 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulov: 1. Rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 14.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2020 a vykonateľnosť dňa 08.12.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.11.2020, č.k. 25CoCsp/21/2020-268, Uznesenie

Okresného súdu Levice, sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 01.02.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.02.2022 a vykonateľnosť dňa 14.02.2022 (pozn. správne má byť uvedené, že exekučné tituly vydal Okresný súd Levice a nie Okresný súd Banská Bystrica, tak ako je uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie).

2. Súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Paula Miššíkovej, Pod Katrušou 13, 94905 Nitra, IČO: 45361959, poverením zo dňa 03.05.2022, ktorý vedie exekúciu pod spisovou značkou 400EX 413/22.

3. Povinná podala súdnemu exekútorovi žalobu o zastavenie exekúcie zo dňa 09.06.2022. Poukazuje na exekučný titul, ako mylne uvedené rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica, súčasne podanie označuje aj ako „Žaloba o ochranu práv spotrebiteľa“ a námietky proti trovám exekúcie pod sp.zn. 400 EX 413/22. Poukazuje na svoju nemajetnosť, pretože sú tu dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a zároveň pre rozpor s Ústavou SR, s unijným právom, pretože jej boli odňaté ústavné práva v právnej veci nekorektného oprávneného - dodávateľa. Žiada exekúciu ako neprípustnú zastaviť, má za to, že exekútor za exekúciu žiada neprehľadne, nejasne a nepreukázateľne sumu 1.437,93 Eur. Pohľadávku považuje za spornú, neuznáva túto čo do dôvodu a výšky, exekučný titul nie je spôsobilý pre exekúciu, z opatrnosti uplatňuje aj námietku premlčania. Nárok oprávneného popiera, k čomu uvádza vlastné skutkové okolnosti, rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn.5Cdo/232/20 <<http://sp.zn.5Cdo/232/20>>12, ako aj rozhodnutie Ústavného súdu SR č.k. IV <<http://tk.IV>>.ÚS 174/02 a zo dňa 24.02.2011 č.k. IV.ÚS 55/11-19. Ak súd predmetnú exekúciu nezastaví, navrhuje splatenie oprávnenej pohľadávky, ale len v mesačných splátkach po 15,00 Eur až do celkového splatenia, v súlade s platnou právnou úpravou, s Ústavou SR, a zákonom č.40/1964 Z.z. Občianskym zákonníkom (OZ). Do pozornosti dáva ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a neprijateľných podmienkach v nich, tak ako je podľa § 53,

k tomu aj iné spotrebiteľa chrániace ustanovenia, Smernica Rady Č.93/13/EHS z 5-aprílala 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a aj zákony účinné v čase podpisu spotrebiteľskej zmluvy. Poukazuje na zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa §3 ods.3 uvedeného zákona, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Podľa § 4 ods. 2, predávajúci (v tejto veci veriteľ) nesmie: a) ukladať spotrebiteľovi povinnosti bez právneho dôvodu, b) upierať spotrebiteľovi práva, c) používať nekalé obchodné praktiky a neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách. Oprávnený je podľa povinnej „verejne známy finančný úžerník“, ktorý konal aj v čase podpisu zmluvného vzťahu s povinnou v rozpore so zákonmi SR a EÚ. Tiež je verejne označovaný ako „viacnásobný finančný podvodník“, ktorý cielene koná proti spotrebiteľom SR a preukázateľne oklamal aj povinnú. Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keďže a) súd nevykonal dôkazy pre spravodlivé rozhodnutie vo veci, b) súd nezistil existenciu, či tu právo je alebo nie je, c) súd neurčil, či je zmluva platná alebo nie, d) súd nezistil, či ide o spotrebiteľskú zmluvu, e) súd nezistil, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, f) súd neurčil, či pri uzatváraní zmluvy boli použité nekalé obchodné praktiky, g) súd nepreskúmal „ex off“ zmluvu v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS. Súd je zo zákona povinný „ex off“ skúmať dôvody exekúcie, skúmať samotný exekučný titul, ako aj skúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Povinná preto popiera nárok oprávneného - dodávateľa v celom rozsahu a uvádzam vlastné skutkové okolnosti a tvrdenia, poukazujem na už vyššie spomenuté rozhodnutia Najvyššieho súdu SR. Nikto nemá právo odňať povinnej jej ústavné právo na súdnu a inú právnu ochranu v súlade s Ústavou SR podľa čl.46, 47, 48 a toto právo nemá ani súd. Podľa čl. 46 ods. 1 a 2 Ústavy: 1) Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky. 2) Kto tvrdí, že bol na svojich právach ukrátený rozhodnutím orgánu verejnej správy, môže sa obrátiť na súd, aby preskúmal zákonnosť takého rozhodnutia, ak zákon neustanoví inak. Z právomoci súdu však nesmie byť vylúčené preskúmanie rozhodnutí týkajúcich sa základných práv a slobôd. Podľa judikatúry Ústavného súdu SR, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1. Ústavy inak, ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I.ÚS 4/94). Obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je aj zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94). K odňatiu práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy preto dochádza aj vtedy, ak sa niekto („každý“) domáha svojho práva na súde, ale súdna ochrana tomuto právu nie je priznaná, alebo nemôže byť priznaná v dôsledku konania súdu, ktoré je v rozpore so zákonom (porovnaj III. ÚS 7/08). Rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a účastníkovi konania boli porušené a odňaté ústavné práva, bola odňatá možnosť konať pred súdom, bolo porušené ústavné právo, aby sa vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v prítomnosti povinného a aby sa dalo vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. V predmetnej veci, podľa názoru povinnej súd nekonal spôsobom tak, ako je už vyššie spomenuté v rozsahu písm. a) až g). Súd je zo zákona povinný skúmať dôvody exekúcie ako aj samotný exekučný titul. Pre povinnú je sporné, či príslušný súd preskúmal žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, exekučný titul a teda pri preskúmaní mal a mohol zistiť rozpor so zákonom, pretože podľa unijného práva a v súlade s Ústavou SR, súd preskúma zákonnosť exekúcie, ktorá v tomto prípade bola na ujmu práv a slobôd občanov, čím bola odňatá ústavná možnosť konať pred súdom. V zmysle Exekučného poriadku je súd povinný „ex off“ skúmať súlad exekučného titulu so zákonom. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Rozhodnutie súdu je zjavne nezákonné a predpokladajúce svojvôľu. Súd úplne odignoroval rozsiahlu judikatúru vnútroštátnych súdov a Súdneho dvora EÚ, keď v rozpore s Ústavou SR, medzinárodnými dohovormi a judikatúrou EÚ priznal žalobcovi aj plnenie, ktoré mu zo zákona neprináleží. Povinná, ako odôvodnenie a skutkové okolnosti uvádza, že spotrebiteľská zmluva („zmluva“), podľa ktorej dodávateľ, ako veriteľ a oprávnený poskytol dlžníkovi - povinnému úver / pôžičku a z ktorej pochádza nárok oprávneného, je spotrebiteľskou zmluvou a obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Spotrebiteľ nie je neprijateľnými podmienkami viazaný. Dodávateľ - oprávnený spôsobil, resp. vyvolal neplatné právne úkony. Z neplatného právneho úkonu nevzniknú platné právne účinky. Dodávateľ - oprávnený predložil na podpis formulárovú, vopred pripravenú, typovú zmluvu, ktorej obsah spotrebiteľ nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť a zmluvu musel podpísať ako celok jedným podpisom a ktorej obsah bol pripravený jednoznačne v neprospech spotrebiteľa, ale najmä ide o zmluvu v rozpore so zákonom z ktorej si oprávnený odvodzuje svoj nárok. Pri uzatváraní zmluvy dodávateľ

- oprávnený použil nekalé obchodné praktiky a do zmluvy včlenil neprijateľné zmluvné podmienky - neprimerane vysoká odplata v rozpore s dobrými mravmi odôvodňujúca úžeru, neprimerane vysoké sankcie, poplatok za poskytnutie úveru, nečitateľné obchodné podmienky o čom sa spotrebiteľ dozvedel až teraz. Podľa Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (čl.3 ods. 2), podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Podľa bodu 1 písm. e) prílohy Smernice Rady Európskej únie č. 93/13/EHS z 5.4.1993, nekalá podmienka uvedená v článku 3 smernice je okrem iných aj požiadavka na spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú kompenzáciu. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka: neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. Podľa § 53d Občianskeho zákonníka: spotrebiteľská zmluva, ktorá obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v znení, ako je uvedená vo výroku rozhodnutia súdu a jej uzavretie bolo dosiahnuté za použitia nekalej obchodnej praktiky alebo úžery, je neplatná. Konanie dodávateľa - oprávneného bolo účelové, nakoľko pri poskytnutí úveru spotrebiteľovi, by sa na spotrebiteľa vzťahovala ochrana patriaca spotrebiteľom, či už podľa Občianskeho zákonníka, Zákona o spotrebiteľských úveroch, alebo Zákona o ochrane spotrebiteľa, a teda účelom konania dodávateľa bolo znemožniť dosiahnutie ochrany spotrebiteľa pri spotrebiteľskom úvere. Dodávateľ - oprávnený použil nekalé obchodné praktiky: neinformoval spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy, použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol ním vopred pripravený bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť jej obsah, nekonal s náležitou odbornou starostlivosťou, nedbal na zabezpečenie ochrany práv spotrebiteľa Najvyšší súd SR (napr. v rozhodnutiach 1 Cdo 57/2005 zo dňa 01.07.2010, 5 Cdo 26/2011, zo dňa 26.04.2012) vyslovil právny názor, že v súlade s dobrými mravmi je také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej finančnej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Zároveň je v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu primeranú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyselnosť, rozrušenie. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu (Krajský súd Prešov, sp.zn. 19Co/44/2014). Povinná poukazuje aj na rozsudok sp.zn. 8CoE/64/2012 Krajského súdu v Košiciach, ktorý uvádza: Odvolací súd na základe odvolania oprávnenej preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 212 ods. 1, 30.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne rozhodol, ak podľa §57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku zastavil exekúciu, pretože povinný nemá žiadny hnutelný ani nehnuteľný majetok, ani príjem, ktorý by mohol byť predmetom výkonu exekúcie. Odvolací súd poukazuje na to, že takto zistenú nemajetnosť povinného, resp. skutočnosť, že majetok povinného nestačí ani na úhradu trov exekúcie, Exekučný poriadok predpokladá ako dôvod pre zastavenie exekúcie (§57 ods. 1 písm. h/) a prípadné nadobudnutie majetku alebo príjmu povinným v budúcnosti, ktoré nie je podložené relevantnými zisteniami, nezakladá dôvod pre nerešpektovanie tohto ustanovenia. Úvahy o budúcim možnom zlepšení majetkových pomerov povinného, či možného uspokojenia pohľadávky oprávnenej zo mzdy povinného, ktorú by mohol poberať, ak sa v budúcnosti zamestná, nemajú žiadne reálne opodstatnenie v zistených osobných a majetkových pomeroch povinného a preto sú pre rozhodnutie v danej veci bez právneho významu.“ Ďalej povinná namieta proti trovám exekúcie a príslušenstvu, pretože, nie je v súlade s unijným právom upozornenie súdneho exekútora, že trovy exekúcie môžu byť aj vyššie, čo spôsobuje dôvodnú obavu nátlaku a hrubého nátlaku. Nie sú preukázané skutočné náklady a teda skutočné výšky výdavkov uvedené v upovedomení o začatí exekúcie. V Exekučnom príkaze ktorý zaslal súdny exekútor, nie je zo strany súdneho exekútora preukázateľné a ani uvedené, z čoho pozostávajú trovy exekúcie, nakoľko v exekučnom konaní, ktoré voči povinným vedie, exekútor urobil úkony neodôvodňujúce takúto výšku trov exekúcie. Náhrada hotových výdavkov musí mať pre účastníka jednoznačný a preskúmateľný základ v upovedomení súdneho exekútora, preto je súd povinný výšku náhrady preskúmať z úradnej povinnosti v súlade s unijným právom a judikatúrou Európskeho súdu, z dôvodu, či nedošlo k zneužitiu právomoci verejného činiteľa. Upozornenie súdneho exekútora, že ak povinný dlh nesplní do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, tak trovy exekúcie môžu byť vyššie je v rozpore so zákonom. Povinná žiada, aby po preskúmaní uvedených skutočností a dôkazov v tomto konaní o zastavenie exekúcie a o oslobodenie od súdnych poplatkov a o ochranu práv spotrebiteľa domáhajúceho sa svojich práv, zrušil (pozn. súdu: povinná neuvádza čo sa má zrušiť) ako nedôvodný a pre rozpor so zákonom, rozpor sústavou Slovenskej republiky a unijným právom. Žiada teda zastavenie exekúcie v súlade so zásadou

právnej istoty a zákonom ustanovenej povinnosti pri zabezpečovaní jednoty rozhodovania. Oprávnený je povinný nahradiť trovy konania. Ako dodatočné požiadavky, resp. námietky, povinná uvádza, že žiada súd aj exekútora o doručovanie vyjadrenia alebo podania týkajúceho sa veci ešte pred rozhodnutím vo veci podľa čl. 9 zákona č. 160/2015 Z.z. a § 374 ods. 3 cit. zákona. Spotrebiteľ nie je povinný strpieť nedostatky v právnom poriadku SR, procesné chyby právnikov, súdnych exekútorov a ochrancov úžerníkov. Má právo na spravodlivé prejednanie veci v súlade s Ústavou SR a únijným právom (ďalej len „návrh na zastavenie exekúcie“).

4. K návrhu na zastavenie exekúcie podal vyjadrenie oprávnený dňa 05.08.2022. Poukazuje na to, že sú tu uvedené skutočnosti, ktoré nastali ešte pred vznikom exekučného titulu. Návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie súdu - exekučný titul, je to procesný prostriedok, ktorým možno začať konanie o prípustnosť exekúcie. Z povahy exekučného konania je zrejmé, že v exekučnom konaní sa uskutočňuje nútený výkon judikovaného nároku oprávneného a nerozhoduje sa v ňom o dôvodnosti resp. výške nároku oprávneného. Povinná nepredložila žiadne relevantné doklady preukazujúce nevykonateľnosť exekučného titulu dp.zn. 8Csp/63/2019 zo dňa 01.02.2021, ktorý vydal príslušný súd. Oprávnený poukazuje na zásadu „iura novit curia“, ktorá neznamena len to, že súd pozná právo, ale aj to, že si je zároveň vedomý účinkov, ktoré právo v podobe, v ktorej ho súd aplikuje, vyvoláva vo vzťahu k procesnoprávnemu alebo hmotnoprávnemu postaveniu nositeľa práva na súdnu ochranu svojich práv (Nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 59 00 z 20. decembra 2001). Exekučný súd je exekučným titulom viazaný. Domáhať sa nápravy v prípade porušenia práv účastníka konania, nesprávne zisteného skutkového stavu či právneho posúdenia, možno využitím riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov v pôvodnom konaní, nie v exekučnom konaní. Povinná sa mala uvedenými skutočnosťami brániť v základnom konaní, avšak v tomto konaní zostala nečinná. Exekučný súd nemá právomoc rušiť, či meniť rozhodnutie, ktoré je exekučným titulom a teda ani preskúmavať konanie, ktoré mu predchádzalo na všeobecnom súde povinnej. Ak povinná s exekučným titulom nesúhlasila, mohla podať voči rozhodnutiu opravný prostriedok, keďže túto možnosť nevyužila, rozhodnutie sa stalo právoplatným a vykonateľným, a teda je vecou rozhodnutou (res iudicata). Podľa uznesenia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 30.05.2018, sp. zn. 17CoE/52/2018: „exekučný súd však nie je príslušný zaoberať sa takýmito skutočnosťami, a teda skúmať hmotnoprávnu stránku exekučného titulu s tým, že obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú.“ Aj Uznesenie Ústavného súdu SR, sp.zn. IV. ÚS 104/2019, zo dňa 05.11.2019 uvádza: „Rozsah prieskumnej činnosti exekučného súdu pri prieskume exekučného titulu je obmedzený na to, či je exekučný titul vydaný orgánom oprávneným na jeho vydanie, či je exekučný titul materiálne a formálne vykonateľný a či sú oprávnený a povinný hmotno-právne legitimovaní z exekučného titulu. V exekučnom konaní sa súd zaoberá takými okolnosťami, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, ktoré by mohli spôsobiť jeho nevykonateľnosť, bránili by jeho vymáhateľnosti, prípadne, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná. Ak by tieto jestvovali pred vznikom exekučného titulu, zásadne ich nemožno uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonateľného rozhodnutia, ktoré sa stalo podkladom pre exekúciu. Exekučný súd skúma iba to, čo došlo k zániku judikovaného práva, t.j. práva vyplývajúceho z exekučného titulu.“ Predmetné exekučné konanie bolo začaté oprávnene. Povinný môže podať návrh na zastavenie exekúcie z dôvodov podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, na znenie oprávnený poukazuje. Povinná si v návrhu na zastavenie exekúcie nespĺnila nielen dôkaznú povinnosť, ale ani povinnosť tvrdenia. V návrhu na zastavenie exekúcie možno namietať len také skutočnosti, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo sú iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Oprávnený domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul, pričom povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedla žiadne skutočnosti v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, na základe ktorých by mohlo byť jej návrhu vyhovené a taktiež nevyšli najavo žiadne iné skutočnosti preukazujúce pochybenie pri výkone exekúcie. Žiada návrh na zastavenie exekúcie ako nedôvodný zamietnuť (ďalej len „vyjadrenie oprávneného“).

5. Súdny exekútor postúpil súdu návrh na zastavenie exekúcie aj s prílohami podaním zo dňa 19.08.2022 (§ 61k ods. 5 Exekučného poriadku).

6. Podľa § 45 ods.1 Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

7. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvá veta Exekučného poriadku: Ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Súd poukazuje na to, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v konaní nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument účastníka konania, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre jeho rozhodnutie, zostali sporné alebo sú nevyhnutné pre vysvetlenie dôvodov prijatého rozhodnutia. Nie je povinnosťou súdu zaoberať sa všetkými tvrdeniami povinného v návrhu na zastavenie exekúcie, ale len tými, ktoré majú pre jeho rozhodnutie podstatný význam. Súd v uvedených intenciách posúdil návrh na vykonanie exekúcie, poverenie vydané súdnemu exekútorovi a návrh na zastavenie exekúcie včítane všetkých dokumentov a vyjadrení, pričom zistil, že návrh na zastavenie exekúcie nie je dôvodný. Súd pritom konštatuje, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný včas, v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnej; povinná podala zásielku na prepravu dňa 09.06.2022. Upovedomenie o začatí exekúcie povinná prevzala dňa 06.06.2022.

12. Súd k tomuto uvádza, že ako exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno (dôkazná povinnosť) ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. V zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie musí byť riadne odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť, takýto návrh má odkladný účinok. Súd sa v tomto smere stotožnil s vyjadrením oprávneného.

13. Na úvod je však potrebné uviesť, že uniklo pozornosti exekučného súdu ešte v štádiu pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, že exekučnými titulmi nie sú rozhodnutia vydané Okresným súdom Banská Bystrica, tak ako sa uvádza v samotnom návrhu na vykonanie exekúcie, ktorý nedostatok sa premietol aj do poverenia na vykonanie exekúcie, pričom spisové značky a dátumy vydania súdnych rozhodnutí boli uvedené správne. Exekučnými titulmi sú teda nasledovné súdne rozhodnutia: Rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 14.01.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.12.2020 a vykonateľnosť dňa 08.12.2020, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.11.2020, č.k. 25CoCsp/21/2020-268 a Uznesenie Okresného súdu Levice, sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 01.02.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.02.2022 a vykonateľnosť dňa 14.02.2022. Súd odstráni uvedenú zrejmu nesprávnosť tak, že súbežne s vydaním tohto uznesenia o návrhu na zastavenie exekúcie, vydá osobitné opravné poverenie na vykonanie exekúcie, tak aby bol správne uvedený všeobecný súd, ktorý vydal exekučné tituly- uvedené súdne rozhodnutia. Ďalšie, povinnou namietané skutočnosti, však podliehajú preskúmaniu v rozsahu podľa § 61k ods. 1 až 5 Exekučného poriadku z dôvodu, či odôvodňujú, alebo neodôvodňujú zastavenie exekúcie súdom.

14. Súd musí tiež uviesť, že pokiaľ ide o procesné a skutkové okolnosti, ktoré nastali pred vydaním exekučného titulu, resp. sa týkajú vydania exekučného titulu (postup súdu, ktorý vydal exekučný titul, konanie účastníkov konania, uzatváranie zmlúv a pod.), tieto ani nemôžu byť predmetom skúmania na základe návrhu na zastavenie exekúcie. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Ústavného súdu SR, kde v náleze pod sp. zn. III ÚS 41/2011-31 vyslovil: „...Súčasne platí, že exekučný súd nie je oprávnený preskúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda zaoberať sa správnosťou skutkových a právnych záverov orgánu, ktorý exekučný titul vydal“ (napr. Uznesenie Okresného súdu Bratislava II 39Er/1855/2016 z 05.08.2016). Okolnosti, ktoré vznikli pred vydaním exekučného titulu sa môžu uplatniť v základnom konaní, nie vo vykonávacom konaní. V exekučnom konaní sa poskytuje ochrana judikovanému právu. V opačnom prípade by exekučný súd pôsobil ako súd tretej inštancie (konajúci o opravnom prostriedku), uvedené skutočnosti exekučný súd nie je oprávnený skúmať a tieto ani nemôžu byť namietané v návrhu na zastavenie exekúcie, súd sa v tomto smere stotožnil s vyjadrením oprávneného.

15. Osobitne súd uvádza, že v zmysle § 53 ods. 3 písm. d), e), f) bod. 1. až 4. Exekučného poriadku, exekučný súd môže podrobiť kontrole len exekučný titul, ktorý bol vydaný v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, ďalej exekučný titul vydaný v konaní v ktorom nebolo možné namietat alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a tiež exekučný titul, ktorým je rozhodcovské rozhodnutie vydané v spotrebiteľskom spore, vo všetkých prípadoch len v rozsahu danom týmito zákonnými ustanoveniami. V danom prípade však nejde o nárok zo zmenky, taktiež nejde o konanie, v ktorom nebolo možné namietat, alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky a nejde ani o rozhodcovské rozhodnutie vydané v spotrebiteľskom spore (vydané rozhodcovským súdom). Exekučným titulom je všeobecným súdom vydaný rozsudok a uznesenie, následne aj rozsudok odvolacieho súdu, a to v konaní, v ktorom bolo možné namietat alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, ktorá skutočnosť aj zo strany povinnej nastala v základnom konaní, teda v ktorom boli vydané súdne rozhodnutia - exekučné tituly. Z uvedených dôvodov exekučný súd nemôže preskúmať takéto exekučné tituly a skutočnosti, ktoré predchádzali ich vydaniu (listiny, zmluvy a pod.).

16. K námietke povinnej týkajúcej sa nepreskúmania neprijateľných zmluvných podmienok súd tiež musí znovu poukázať na to, že exekučným titulom je rozhodnutie súdu: rozsudok, rozsudok o odvolaní a uznesenie o trovách konania s tým, že rozsudok a rozsudok o odvolaní je vydaný sudcom (sudcami) a uznesenie o trovách konania je vydané vyšším súdnym úradníkom, nejedná sa ani v jednom prípade o platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom. V tejto súvislosti je potrebné vychádzať napríklad z Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. Plz. ÚS 1/2022-9, zo dňa 15.06.2022, z ktorého vyplýva: „Ak právna úprava umožňuje spotrebiteľovi podať proti platobnému rozkazu vydanému vyšším súdnym úradníkom odpor v lehote 15 dní od jeho doručenia, pričom odpor musí byť vecne odôvodnený, potom výklad a uplatnenie § 53 ods. 3 písm. e) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov nie je v súlade so základným právom spotrebiteľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ak súd v exekučnom konaní odmietne preskúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré mali vplyv na vymáhaný nárok vzniknutý v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, z dôvodu, že spotrebiteľ proti platobnému rozkazu odpor nepodal.“ Vychádzajúc z uvedeného, exekučný súd z hľadiska skúmania neprijateľných zmluvných podmienok, nemôže podrobiť kontrole súdne rozhodnutie, ktoré vydal sudca, takejto kontrole môže podrobiť len platobný rozkaz vydaný vyšším súdnym úradníkom, ktorý v danom prípade nebol vydaný. Navyše, ako je zrejmé, povinná namietala obdobné skutočnosti, ako sú uvedené v návrhu na zastavenie exekúcie, týkajúce sa neprijateľných zmluvných podmienok, uzavretia samotnej úverovej zmluvy číslo 46051512215000 - zmluvy o úvere, námietky premlčania, úžerníctvo atď... už v základnom konaní, a to odvolaním proti rozsudku Okresného súdu Levice (ďalej „súd prvej inštancie“) zo dňa 14. januára 2020, č.k. 8Csp 63/2019 (exekučný titul - napadnutý rozsudok). Na podklade odvolania povinnej, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, vydal právoplatný rozsudok sp.zn. 25CoCsp/21/2020, zo dňa 18.11.2020, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (ďalej aj „rozsudok o odvolaní“). Ako vyplýva z rozsudku o odvolaní, krajský súd dospel k záveru, že odvolanie žalovanej (povinnej) nie je dôvodné a konštatoval, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav a vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 CSP potvrdil.

17. Ako je zrejmé z exekučného titulu - (napadnutého) rozsudku, príslušný súd sa podrobne zaoberal skúmaním neprijateľných zmluvných podmienok, a to z pohľadu podľa § 52, § 53, § 54 a § 53b Občianskeho zákonníka a súvisiacich ustanovení. Dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovaným došlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, ktorá je zmluvou spotrebiteľskou, ako aj naplneniu jej podstatných náležitostí. Súd podrobil zmluvu o úvere skúmaniu v zmysle Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch a zistil, že táto obsahuje všetky potrebné náležitosti v zmysle vyššie cit. zákonov. Neobsahuje podmienky, ktoré by súd vyhodnotil ako neprijateľné a v neprospech spotrebiteľa, resp. v prospech žalobcu. Nakoľko zmluva o spotrebiteľskom úvere uzatvorená účastníkmi konania obsahovala všetky zákonom č. 129/2010 Z.z. vyžadované náležitosti, súd priznal žalobcovi ním uplatňovaný nárok v celom rozsahu (bod 26. rozsudku). Príslušný súd už v základnom konaní vyhodnotil aj námietku premĺčania ako nedôvodnú, ako vyplýva z bodu 31. rozsudku: „...nakoľko z prehľadu splátok a úhrad vyplýva, že prvá splátka, ktorá by založila plynutie premĺčacej lehoty bola splátka dňa 15.04.2017, ktorú žalovaná uhradila síce včas, aj keď nie v plnej výške, a až nasledujúce splátky dňa 15.05.2017, 15.06.2017 a dňa 15.07.2017 žalovaná neuhradila, preto žalobca úver dňa 24.07.2017 zosplatnil. Bolo preukázané, že žaloba bola podaná na súd dňa 17.03.2019, teda v zákonnej premĺčacej lehote, preto súd námietku premĺčania považoval za nedôvodnú.“

18. K námietke premĺčania v zmysle návrhu na zastavenie exekúcie súd dopĺňa, že otázku premĺčania je možné v rámci exekučného konania (v období po vydaní exekučného titulu ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie) posúdiť v danom prípade v rozsahu podľa § 110 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), ktoré hovorí: ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premĺča sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premĺča sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premĺčacia doba od uplynutia tejto lehoty. Podľa ods. 3 citovaného ustanovenia: úroky a opakujúce sa plnenia sa premĺčujú v troch rokoch; ak však ide o práva právoplatne priznané alebo písomne uznané, platí táto premĺčacia doba, len pokiaľ ide o úroky a opakujúce sa plnenia, zročnosť ktorých nastala po právoplatnosti rozhodnutia alebo po uznaní. Podľa § 112 Občianskeho zákonníka: ak veriteľ v premĺčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premĺčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia. Vychádzajúc teda z exekučných titulov, podľa ktorých sa malo plniť, resp. ktoré nadobudli vykonateľnosť nasledovne: Rozsudok Okresného súdu Levice sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 14.01.2020, vykonateľný dňa 08.12.2020 (v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 18.11.2020, č.k. 25CoCsp/21/2020-268) a Uznesenie Okresného súdu Levice, sp.zn. 8Csp/63/2019, zo dňa 01.02.2021, vykonateľné dňa 14.02.2022, navrhovateľ uplatnil svoje právo (včítane úrokov) na súde podaním predmetného návrhu na vykonanie exekúcie dňa 21.04.2022, teda v lehote 10 rokov odo dňa, kedy sa malo podľa uvedených rozhodnutí plniť (kedy sa stali vykonateľné) a navrhovateľ v konaní riadne pokračuje, čo má za následok, že premĺčacia doba od uplatnenia práva neplynie. Súd preto konštatuje, že v danom prípade k premĺčaniu nároku navrhovateľa nedošlo a táto námietka nie je dôvodná.

19. Čo sa týka námietky vo vzťahu k porušeniu unijného práva a Ústavy SR, súd konštatuje, že námietky neuvádzajú nové skutočnosti, len tie ktoré už boli predmetom skúmania v konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu, v tomto smere nezistil žiadny postup v rámci exekučného konania, ktoré by bol s nimi v rozpore. Exekučný súd, v súlade s § 48 ods. 4 písm. d) Exekučného poriadku, k nároku navrhovateľa vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy, disponoval aj samotnou úverovou zmluvou, ako zmluvou spotrebiteľskou.

20. K námietke proti trovám exekúcie uvedených v Upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 01.06.2022, súd uvádza, že exekútor správne posúdil tieto trovy v rozsahu potrebných náležitostí upovedomenia o začatí exekúcie podľa § 61a ods.1 Exekučného poriadku, pričom vyčíslil trovy (okrem iného) aj podľa :
- písm. e) výšku trov pri splnení vymáhanej povinnosti do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie,
- písm. f) výšku trov po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, ak povinný nespĺnil vymáhanú povinnosť v lehote podľa písmena e)...

21. Podľa § 6 Vyhlášky č. 68/2017 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmenení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška

o odmenách exekútorov“), základom na určenie odmeny exekútora za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie je výška vymoženého plnenia. To platí rovnako aj vtedy, ak ide o exekúciu na vymoženie výživného.

22. Podľa § 7 ods. 1 Vyhlášky o odmenách exekútorov, odmena exekútora je 20 % zo základu na jej určenie.

23. Podľa § 7 ods. 2 Vyhlášky o odmenách exekútorov, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, patrí exekútorovi odmena vo výške 10 % zo základu na jej určenie.

24. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky o odmenách exekútorov, exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

25. Podľa § 22 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky o odmenách exekútorov, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60,- Eur. Ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50%.

26. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, (17bb) zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

27. Súd však k vyčísleným trovám celkom v sume 1.437,93 Eur musí konštatovať, že k tomuto nie je uvedený výpočet, teda z čoho táto suma pozostáva, tak aby to bolo s použitím vyššie uvedených právnych predpisov zrozumiteľné aj pre povinnú, s predpokladom, že sa nejedná o osobu s právnickým vzdelaním. Súd považuje za potrebné v tomto smere upresniť upovedomenie o začatí exekúcie a preto vydá popri tomto uznesení aj osobitný prípis adresovaný súdnemu exekútorovi. Povinná však musí počítať s tým, že trovy exekúcie sa navyšujú v závislosti od vykonaných úkonov exekútora, teda môžu sa navyšovať až do času, kým nebude pohľadávka uhradená, resp. vymožená, ktorú skutočnosť aj zákon predpokladá tak, ako je vyššie uvedené (§61a ods. 1), písm. e), f) Exekučného poriadku); súdny exekútor v tomto smere upozornil účastníkov konania. Súd v tomto nevidí nijakú formu nátlaku tak, ako namieta povinná.

28. Súd má riadne doložený vykonateľný exekučný titul v súlade s § 45 Exekučného poriadku, v exekučnom titule je jednoznačne určená povinnosť na zaplatenie dlžnej sumy s príslušenstvom, hmotnoprávne legitimovaný z exekučného titulu je oprávnený, ktorému je priznané právo voči povinnej a povinná, ktorý je zaviazaný k povinnosti. Povinná dobrovoľne ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie určenú povinnosť nesplnila, najmä nepreukázala úhradu vymáhanej pohľadávky a nijako neosvedčila, že exekučný titul je v súčasnosti zrušený (ani v rámci odvolacieho konania), čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie neuhradenej sumy v plnom rozsahu.

29. Súd v danej veci nezistil žiadne dôvody zastavenia exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až d) Exekučného poriadku, t.j. neboli zistené okolnosti, spôsobili zánik vymáhaného nároku, nie sú dôvody podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné (nejde o cudzí exekučný titul), nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu, ktoré by nastali po vydaní exekučného titulu.

30. Z uvedených dôvodov súd návrh na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3, prvá veta Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

31. Oprávnený v rámci posudzovania návrhu na zastavenie exekúcie nárok na trovy nepožadoval. Povinná požadovala, aby trovy zaplatil oprávnený, ktoré konkrétne neuviedla, za podanie samotného návrhu na zastavenie exekúcie nijaké trovy nevyčíslila - nepožadovala, pritom ani úspešná nebola. Súd preto o trovách spojených s podaním návrhu na zastavenie exekúcie nerozhodoval a nakoľko exekúcia nie je zastavená, súd nerozhodoval ani o trovách exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 Exekučného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.